

Pasen 2021

Als ge het geheel van de paasevangelie bekijkt, dan valt er eigenlijk direct iets op: de grote verwarring die er heerste toen het lege graf ontdekt werd. Maria Magdalena die dacht dat ze Jezus' lichaam gestolen hadden, de vrouwen die niet geloofd werden door de apostelen toen ze vertelden een engel gezien te hebben, Petrus en Johannes die naar het graf lopen maar niet weten wat ervan te moeten denken. Uit de manier waarop die eerste Paasmorgen beschreven wordt blijkt eigenlijk één ding heel duidelijk: noch de vrouwen, noch de apostelen waren lichtzinnige dromers; ze hebben het paasgeloof zeker niet uitgevonden. Ze zijn uiteindelijk via twijfels tot geloof in de verrijzenis moeten komen.

En in die zin bevinden wij ons bij die leerlingen waarschijnlijk in goed gezelschap, want hun vragen zijn ook dikwijls onze vragen. Mogen we nu werkelijk hopen op een leven na de dood? Of is de wens eerder de meester van de gedachte?

Een oud sprookje vertelt hoe een jonge koning de geleerden van zijn rijk samenriep en hun de opdracht gaf voor hem een wereldgeschiedenis te schrijven. Na 40 jaar legden de geleerden de koning het resultaat van hun arbeid voor in een werk van 100 lijvige boekdelen. Maar de koning, ondertussen 60 jaar geworden, zei: "Ik heb geen tijd meer om in mijn leven nog 100 boeken te lezen. Kort alles in tot het wezenlijke". Na 10 jaar hadden de geleerden de geschiedenis van de mensheid samengevat in 10 boekdelen. Maar de koning zei opnieuw: "Dat is nog teveel. Ik ben nu al 70 jaar: schrijf alleen het wezenlijke". De geleerden zetten zich opnieuw aan het werk en vatten het wezenlijke in 1 band samen. Ze kwamen ermee aandragen toen de koning op sterven lag. De koning wilde ten minste het belangrijkste uit het werk van de geleerden nog vernemen. Daarop vatte de voorzitter van de commissie de hele geschiedenis samen in één zin: "Ze leefden, ze leden, ze stierven".

"Ze leefden, ze leden, ze stierven". Als dat alles is wat wij over ons eigen leven en dat van de mensheid te zeggen hebben, dan is dat eigenlijk een erg troosteloos verhaal. Met Pasen komt er gelukkig een vierde woordje bij: Hij verrees.

De kern van onze verkondiging kunt ge eigenlijk in één woordje samenvatten. Dat is niet een moraal, dat is niet een serie waarden en normen of geboden en verboden. De kern van ons geloof en dus ook van onze verkondiging is de verrijzenis, het eeuwig leven bij God.

Eerlijk is eerlijk: dat roept bij veel mensen vragen op en er wordt ook duchtig aan getwijfeld. Denkend aan de vrouwen en de apostelen op de Paasmorgen kunt ge zeggen: er is niets nieuws onder de zon. En het klopt natuurlijk: nergens in de Bijbel vinden we een interieurbeschrijving van de hemel. Die keren dat Jezus het ter sprake brengt, en dat is niet zo vaak, is Hij heel sober en beknopt, maar tegelijk ook heel herkenbaar: sterven als een thuiskomen en ontmoeten.

Straks wordt/gisterenavond is de nieuwe paaskaars gewijd. Er staan o.a. de eerste en de laatste letter van het Griekse alfabet op, de alfa en de omega. En er staat het jaartal op: 2021. Ge zou kunnen zeggen: dat is om ons eraan te herinneren dat heel dit tijdelijke uiteindelijk kadert tussen een begin en een einde dat in Gods handen ligt. Of zoals St. Paulus schrijft in zijn brief aan de Romeinen: “Of we nu leven of sterven, Hem behoren wij toe.” Vanuit dat geloof wens ik u een zalig Pasen. Amen.

Johan Goris, pastoor